ตัดต้นไม้ชาวบ้านเพื่อขยายเขตระบบไฟฟ้าแรงสูง ... การไฟฟ้าต้องชดใช้ ?

คดีปกครองที่จะนำมาเล่าสู่กันฟังฉบับนี้ เป็นกรฉีการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคตัดต้นไม้บริเวณหน้าที่ดิน ของเอกชนซึ่งตั้งอยู่บนคอยแม่สลอง เพื่อเตรียมพื้นที่สำหรับขยายเขตระบบไฟฟ้า เอกชนจึงนำคดีมาฟ้องเพื่อเรียกร้อง ค่าเสียหาย โดยคดีนี้สาลปกครองได้วินิจฉัยในประเด็นว่าการตัดต้นไม้ถือเป็นการกระทำละเมิดหรือไม่ ?

เหตุของคดีเกิดจาก**การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาของผู้ถูกฟ้องคดี** (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค) **ได้รับคำร้อง** จากบริษัทเอกชนซึ่งประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรม **เพื่อขอขยายเขตระบบไฟฟ้าแรงสูงและหม้อแปลง**ไปยังโรงงาน ของบริษัท และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาได้อนุมัติให้ดำเนินการตามคำขอ

โดยระหว่างเตรียมการปักเสาไฟฟ้า คนงานของบริษัทได้ตัดกอไผ่จำนวน 5 กอ และกิ่งก้านของ ต้นขี้เหล็กอเมริกัน 2 ต้นที่อยู่ริมทางด้านหน้าที่ดินของผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นแนวของการขยายเขตระบบไฟฟ้าแรงสูงไปยัง โรงงาน ผู้ฟ้องคดีจึงทำหนังสือถึงผู้จัดการการไฟฟ้าส่วนภูมิภากสาขาเพื่อเรียกร้องให้ชดใช้ค่าเสียหาย

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาไม่ชดใช้โดยอ้างว่า ต้นไม้ที่ขึ้นอยู่ตามขอบทางหรือขอบถนนเป็นเขตพื้นที่ ของกรมทางหลวง การตัดต้นไม้ก็เพื่อป้องกันมิให้กิ่งไม้ไปแตะกับสายไฟฟ้าแรงสูงซึ่งกระแสไฟฟ้าอาจจะรั่วลงมา ทำอันตรายกับประชาชนได้

ผู้ฟ้องคดี โต้แย้งว่า ต้นไม้ที่ถูกตัดนั้นปลูกอยู่บนคอยแม่สลองซึ่งเป็นพื้นที่สูง ตนเองมีกรรมสิทธิ์ ตามจารีตท้องถิ่น และเป็นการปลูกไว้ใช้สอยภายในครัวเรือนเท่านั้น จึงนำคดีมาฟ้องเพื่อขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษา ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าเสียหายสำหรับกอไผ่จำนวน 5 กอ เป็นเงินกอละ 50,000 บาท และสำหรับต้นขี้เหล็กอเมริกัน จำนวน 2 ต้น ต้นละ 20,000 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 290,000 บาท

ซึ่งคดีนี้ทั้งศาลปกครองชั้นต้นและศาลปกครองสูงสุด ได้วินิจฉัยเกี่ยวกับการตัดต้น ไม้ของคนงาน ของบริษัทว่า การที่คนงานของบริษัทดังกล่าวเข้าตัดต้นไม้โดยได้มีการประสานงานระหว่างพนักงานของผู้ถูกฟ้องคดี และผู้มีอำนาจของโรงงานไว้ก่อนแล้ว ถือว่าเป็นการกระทำของตัวแทนโดยปริยายของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขา ซึ่งเป็นสำนักงานสาขาของผู้ถูกฟ้องคดีตามนัยมาตรา 797 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และไม่ปรากฎ หลักฐานใดว่าได้มีการแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบล่วงหน้าว่าจะตัดต้นไผ่และต้นขึ้เหล็กอเมริกันที่ผู้ฟ้องคดีปลูกไว้ตามแนว ของการขยายเขตระบบไฟฟ้าแรงสูงและไม่ได้แจ้งให้ทราบว่าจะกำหนดเงินค่าทดแทนค่าต้นไม้ที่ต้องตัดให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2503

การตัดต้น ใม้ของผู้ฟ้องคดีจึงขัดต่อมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น และถือ ได้ว่าคนงาน ซึ่งกระทำการ ในฐานะตัวแทนโดยปริยายของการ ไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขากระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีที่ผู้ถูกฟ้องคดี ในฐานะหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นสำนักงานใหญ่ของการ ไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาตัวการ โดยปริยายของคนงานจะต้อง รับผิดชดใช้ค่าสินใหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

ส่วนประเด็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องรับผิดชดใช้ค่าสินใหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีเท่าใดนั้น ?

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การที่ผู้ฟ้องคดีปลูกต้นใผ่ไว้เพื่อใช้งานในครัวเรือน ไม่ใช่ปลูกไว้ เพื่อประโยชน์ในการค้างาย โดยไม่ต้องบำรุงรักษามากนัก คงปล่อยให้โตตามธรรมชาติ ส่วนต้นขี้เหล็กอเมริกันปลูกไว้ เพื่อให้ร่มเงาและตัดกิ่งก้านไปทำฟืนเพื่อทำอาหารเท่านั้น เมื่อปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีตัดต้นไผ่จำนวน 5 กอ แต่ละกอมีลำไม้ไผ่ประมาณ 60 - 70 ลำ ตัดสูงเหนือระดับพื้นดินประมาณ 1 เมตร ไม่ใช่บุคกอไผ่ออกทั้งกอ ส่วนต้นขี้เหล็กอเมริกันได้ตัดฟืนบริเวณด้านที่ติดถนนสูงจากพื้นดินประมาณ 2 เมตร ซึ่งการตัดลักษณะดังกล่าวต้นไผ่ และต้นขี้เหล็กอเมริกันยังสามารถงอกขึ้นใหม่หรือแตกกิ่งใหม่ได้

เมื่อพิจารณาถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นและพฤติการณ์และความร้ายแรงของการกระทำแล้ว เห็นควร กำหนดค่าสินใหมทดแทนสำหรับต้นใผ่ตามราคาที่ชื้อขายกันในท้องตลาด คือ ลำละ 20 บาท รวมเป็นเงิน 7,000 บาท ส่วนการตัดต้นขึ้เหล็กอเมริกันบางส่วนนั้นย่อมทำให้ผู้ฟ้องคดีขาดประโยชน์จากการนำกิ่งก้านไปใช้ทำฟืนตามที่กล่าวอ้าง จึงเห็นควรกำหนดค่าสินใหมทดแทนสำหรับกิ่งก้านบางส่วนของต้นขึ้เหล็กอเมริกันให้เป็นเงิน 500 บาท ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดี จึงต้องรับผิดชดใช้ค่าสินใหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินทั้งสิ้น 7,500 บาท (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 396/2558)

กดีนี้ถือเป็นบรรทัดฐานการปฏิบัติราชการที่ดีสำหรับหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งใช้อำนาจในทางปกครองว่า จะต้องกระทำการต่าง ๆ ไปภายใต้กรอบของกฎหมายที่ให้อำนาจ ไม่ว่าจะคำเนินการ ค้วยตนเองหรือเป็นการมอบหมายให้ผู้อื่นคำเนินการแทนโดยชัดแจ้งหรือโดยปริยายก็ตาม โดยหากกฎหมาย ที่ให้อำนาจนั้นได้กำหนดหลักเกณฑ์หรือขั้นตอนไว้เพื่อชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นกับประชาชนผู้ได้รับผลกระทบ จากการคำเนินงานทางปกครองแล้ว หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ก็จำต้องปฏิบัติให้ครบล้วน เนื่องจากการคำเนินงาน หรือการกระทำทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อยู่ภายใต้บังคับของการกระทำทางปกครองนั้น ถือเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ผู้ได้รับ ความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายมีสิทธินำคดีมาฟ้องต่อสาลปกครองเพื่อเรียกร้อง ค่าสินใหมทดแทนได้ครับ!

นายปกครอง